

paa Grund af de Bekostninger, det vilde medføre —, maa der udgaa et Forslag fra Domkirkens nye Arkitekt derom. Hvad Regulativspørgsmaalet angaar, forekommer det mig, at det er noget forbavsende, at det har vakt en saa betydelig Interesse langt udenfor Roskilde Bys Grænse. At det for Mennesker i Roskilde By, for de Mennesker, der samles som Menighed i Roskilde Domkirke, og for de Menighedsraadsmedlemmer og andre, der har noget med den Kirkes Sager at gøre, kan have sin store Interesse, forstaar jeg nok. I Virkeligheden synes det mig, at Spørgsmaalet ikke er saa vanskeligt at løse. Jeg haaber, at der inden ganske faa Dage skal foreligge en Afgørelse i Kirkeministeriet, og jeg udtaler Haab om, at den vil — det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussens Haab — finde Tilslutning fra de stridende Parters Side.

Endelig skal jeg berøre Spørgsmaalet om et kirkeligt Udvalg. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen førte Sagen frem ganske som i den forrige Rigsdags-samling, og som han antagelig har gjort det mange Gange før — det turde vel siges at være det ærede Medlems *præterea censeo* —, og bad mig stille mig velvilligt til Planen om Nedsættelse af et saadant kirkeligt Udvalg. Til denne Opfordring sluttede ogsaa det ærede Medlem Hr. Kammergaard sig.

Jeg maa fremdeles udtale mine Betæneligheder ved Gennemførelsen af en Lov om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg. Det er meget betegnende, at dette Spørgsmaal er berørt med Anbefaling for Sagen — det ærede Medlem Hr. Julin berørte nemlig ogsaa selve Spørgsmaalet — af en Repræsentant for det konservative Folkeparti og af en Repræsentant for det socialdemokratiske Parti. Det kan formodes, at disse to Mænd har indbyrdes noget forskellige Meninger og meget forskellige Planer for, hvis denne Tanke om et kirkeligt Udvalgs Nedsættelse skulde blive til Virkelighed.

Jeg er i det uheldige Tilfælde, hvis jeg dømmet rigtigt om de Planer, man maatte nære fra de to Partiers Side, at være uenig med begge Partiers Ønsker. Dersom man fra det socialdemokratiske Partis Side ved Planen om at nedsætte et kirkeligt Udvalg tilsigter blot at fremskynde, ja, maaske endogsaa at hidføre en Adskillelse af Kirke og Stat, vil jeg være imod en saadan Plan. Det forekommer mig, at Modningstidspunktet endnu ikke er ind-

traadt, og at Folkekirken netop med dens ejendommelige blandede og vanskelige Forhold endnu har en Opgave at løse. Og dersom man fra det konservative Folkepartis Side tilsigter en Form for en Forfatning, nærer jeg ogsaa med Hensyn til en saadan Sag betydelige Betæneligheder. Jeg vilde ikke ubetinget kalde en Forfatning, hvor Kirkens Sager blev givet i det, der hedder Kirkens egen Haand, for en Fordel, ikke ubetinget. Jeg har specielt nogen Tvivl om den Værdi i Kirkens Haand, en saadan Forfatning maatte have, naar den skal — og det maa den — opbygges paa saa bred en Grund som den, paa hvilken en Forfatning i Danmark, der har haft Menighedsraad i 24 Aar, skal opbygges.

Men nu kommer der jo efter det ærede Medlems Forudsigelse eller Bemærkning et Forslag, som bliver fremlagt for dette høje Ting, og saa kan der blive Lejlighed til at tage det under Overvejelse. Jeg skal naturligvis være rede til en saa forstaaende og velvillig Drøftelse af Forslaget, som det efter mit Syn paa Sagen er mig muligt.

Formanden: Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Ministeren for offentlige Arbejder, som vil forelægge det i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg skal herved have den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Tillæg til Forordning af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. v. til Jernbaneanlæg*. Lovforslaget er enslydende med det af Landstinget i sidste Rigsdagssamling vedtagne og til dette høje Ting oversendte Lovforslag. Imidlertid skete Oversendelsen først umiddelbart før Rigsdagssamlingens Slutning, og derved kom Lovforslaget ikke til Behandling her i Folketinget.

Jeg skal ganske kort redegøre for Lovforslagets Forhistorie. I Rigsdagssamlingen 1922—23 henstillede det af Folketinget angaaende den aarlige Ekspropriationslov nedsatte Udvalg til Ministeren for offentlige Arbejder at undersøge, om Forordningen af 5. Marts 1845 stadig kunde anses for tidssvarende, og saafremt Ændringer maatte være ønskelige, da at fremsætte Forslag herom. Denne Henstilling tog Ministeren for offentlige Arbejder til Følge, dog med den Bemærkning, at Undersøgelsen skulde ske gennem Ministeriet og ikke gennem en Kommission. Den 14. Maj 1924 tilstillede derefter Ministeriet Folketingsudvalget angaaende dette Aars